

Това са наричаше расходка за моцион (тѣл. упражн.)

Въ сѣщностъ тукъ имаше много по голѣма смелъ отъ колкото са вижда отъ пръвѣ поглѣдъ. Първо, че и казацитѣ, и офицеритѣ при това са навикнувахъ на огнѣтъ, навикнувахъ не само да са шегуватъ, но и да мислятъ, да съображаватъ подъ огнѣтъ; второ, развиваше се юначеството и презрѣнието къмъ смъртта, толкозь необходимо за истинно военниитѣ, а третѣ изучаваше се Дунавътъ съ неговитѣ острови и брѣгове Въ една отъ тѣзи рѣкогносцировки слѣди се да участвувамъ и азъ. Малката рибарска лодка са вмѣкна въ лабиринтъ отъ лѣснитѣ острови на Дунавътъ, запълзява въ всичкитѣ тѣхни лѣка-тушки. Точно като че преслѣждане въ тѣхъ нѣкого. . . . Малкѣ турски пикетъ, скритъ гдѣто и да е, ако би да-же и отъ върховетѣ на тѣзи дървета, можаше навѣрно да ни избѣе винца.

— Е, защо нервитѣ мълчатъ? обърна се къмъ насъ Скобелевъ.

— Да!

— Значи отъ васъ ще има облага!

Наскоро слѣдъ това, азъ идяхъ въ екипажъ отъ Баси-а съ въ Георгево

Изъ пѣтя вървятъ малки отряди солдати, които идяхъ въ Георгево, Слобози и Малоружъ при своитѣ части. Деньтъ бѣше горѣщъ винца са обливахъ отъ потъ. Поле-то прѣпълиено отъ слънчева свѣтлина, заслѣняване очитѣ. Отдалечъ са показва конница която ни настигваше, — младийтъ Скобелевъ съ двама или трима свои офицери. Настигна на една шѣпа пѣхотни солдати :

— Здравствуйте, братци.

— Здравие желаемъ, ваше-ство!

— Трудно да са върви Горѣщо!

— Трудно, ваше-ство

И солдатитѣ са прѣгърбили, отетжихъ Распу-щатъ раницитѣ, еврейскитѣ сапоги на незабравимийтъ Малкиеля стискатъ краката. А тукъ още по самата стѣ-ка въ пѣськѣтъ влизашъ.

— Хж, де, да попрубувамъ и азъ съ васъ.

Генералътъ слѣзе отъ конѣтъ и го прѣдаде на ка-закѣтъ

— Върви въ Георгево Прощавайте, господа. Азъ ще отидѣ съ тѣзи юнаци

И тръгна пѣшкомъ Слѣдъ една минута, [между